

ДИКІ ТВАРИНИ В МІСТІ: ТРАВА

«Дикі тварини вдираються в міста під час карантину» – статтю з таким заголовком розмістив один із сайтів¹. Спершу в публікації йшлося про диких кабанів: на фотоілюстрації ці тварини блукають поруч із кількаповерховим житловим будинком у Хайфі в Ізраїлі. На другому фото на узбіччі дороги стоїть койот. А на третьому на площі П'яцца-Навона в Римі зеленіє трава. Певно, дика трава, яка за своєю дикістю займає належну їй позицію поміж койотом із неназваного міста й пумою з міста Сантьяго в Чилі. Місця з п'ятого по десяте в статті віддані відповідно медузі, мавпі, козлам, оленям, яструбові та качкам. Які б не були ці тварини дикі, але випереджені дикою травою!

Я пишу це не для того, щоб іронізувати з автора статті. Зовсім ні! Я широ радію, що траві вда-

лося відновити свою дикість, свою життєвостіть. Мене захоплює пружна й соковита впертість трави, яка підсвідомо так вразила того, хто готував публікацію, що він надав їй статусу дикої тварини. Я завжди неймовірно радію, коли бачу траву поміж тротуарними плитками: пробивається знову і знову, отже, ще не виснажилася, не втомилася передавати нам життєдайність землі. Саме тому коли витоптувана роками до повного забуття (на докартинних фотографіях площі П'яцца-Навона немає й натяку бодай на тонюсіньку билиночку) трава знову вдирається в місто, – я голосно сміюся. Ця свавільна зелена дика жива істота проголошує: життю бути! Просто, напевно, нам треба змінитися. Хоч би трішки...

ЕСГАТА (ДЕЩО ПРО СЛОВА І СВІТИ)

Есгата – це слово, якого не існує. Його вимовив мій маленький син, виготовивши з паперу більше двадцяти іграшкових корабликів.

«Мамо, подивися, – захоплено загукав він, – ціла есгата!»

Певно, він хотів сказати *ескадра*. Це не часто використовуване слово не зовсім правильно сплигло в його пам'яті, за якимись законами асоціативного зв'язку взявши, імовірно, частинку від слова *загата*.

Мене заінтригувала есгата. Ескадра і загата. Що між ними спільного? Якщо спробувати здійснити логічне порівняння, видасться, що нічого. Ескадра – велике з'єднання кораблів, загата – споруда на річці чи потоці. Дві зовсім різні логічні категорії: засоби пересування і споруда. Рух і статика. Сукупність і одиничність. Здатність переміщатися і прив'язаність до одного місця. Але, якщо задуматися...

Ескадра й загата. Їм обом потрібна вода. Ескадра мусить долати опір води, щоб дістатися до місця призначення, а загата, стримуючи перегороджений потік, має опиратися воді, яка налягає. Вода й сила. Вода і

протистояння. Надто велика хвиля може стати фатальною і для ескадри, і для загати.

Так само й вітер. Й ескадра, і загата мусять бути достатньо стійкими до його впливу. І, певно, блискавка. Хоч тут уже більше слід покладатися на удачу, ніж на власну витривалість. А ще людська неухважність, недбалість чи помилка – і для ескадри, і для загати вони можуть обернутися катастрофою.

Парус? Ні, ну яка ж тут спільність. Хіба що тільки загата може своєю формою нагадувати напнуте вітрило.

Стерно? Тут уже точно нічого подібного.

Отже, подібності вичерпалися. Ескадра й загата більш відмінні, ніж подібні; вони існують нарізно кожна у своєму світі. Світ ескадри – війна, наступ і оборона, вибухи й атаки. Світ загати – господарство, виробництво електроенергії, зрошення, захист помешкань від підтоплення.

І тільки завдяки *есгати* мого сина ескадра й загата зливаються разом у світі гри – за придуманими ним правилами розставлені в лінію кораблики перегородили прохід у кімнату.

¹ <https://svidok.online/zhy-votny-e-vtorgayutsya-v-gorodavo-vremya-karanty-na-foto/>